

visse gratisforanstaltninger, der ikke finder sted i erhvervsøjemed, samt ved gudstjeneste og undervisning. Det bemærkes, at kravet om »udgivelse« i lovforslagets § 21, stk. 1 og 2, ikke gælder i forhold til de her omhandlede udsendelser. Henvisningen svarer til gældende ret.

- § 22, at citatretten også gælder i relation til beskyttelsen af radio- og fjernsynsudsendelser. Henvisningen svarer til gældende ret.
- § 25, at reglen om reportage af dagsbegivenheder også gælder for gengivelse af radio- og fjernsynsudsendelser. Henvisningen svarer til gældende ret.
- § 27, stk. 1 og 3, at bestemmelserne om aktindsigt også finder anvendelse på radio- og fjernsynsudsendelser. Henvisningen svarer til gældende ret.
- § 28, at det tillige er tilladt at bruge radio- og tv-udsendelser i forbindelse med retssager mv.
- § 31, at adgangen til at foretage efemære optagelser også gælder i relation til andre radiofoniers signalret efter § 69. Henvisningen svarer til gældende ret.
- § 32, at adgangen til at gengive diskussionsudsendelser i radio og fjernsyn tillige omfatter radiofoniernes rettigheder efter § 69.
- § 33, at radiofoniernes rettigheder ikke er til hinder for den i bestemmelsen hjemlede adgang til arkivering af radio- og tv-udsendelser.
- § 36, stk. 2, at der også i forhold til radiofoniernes signalretsbeskyttelse vil være en vis begrænset adgang til eksemplar fremstilling mv. af udsendelser i digitaliseret form. Om udsendelser i kodet form henvises til bemærkningerne til § 2, stk. 3.

Det bemærkes, at den i 1992 gennemførte vederlagsordning for uindspillede bånd, som videreføres i lovforslaget, efter sin ordlyd alene gælder for ophavsmænd til visse værker, jf. forslaget til § 39, stk. 1. Ved henvisninger i den gældende lovs § 45, stk. 3 og § 46, stk. 2, er bestemmelserne om vederlagsordningen endvidere gjort anvendelige for så vidt angår udøvende kunstnere og fremstillere af fonogrammer. Vederlagsordningen vedrører således ikke umiddelbart radio- og fjernsynsforetagender. Disse kan imidlertid være berettigede til andele af vederlaget i medfør af afledte rettigheder, som de kan have erhvervet enten ved udtrykkelig eller stiltiende aftale med ophavsmændene eller i kraft af de almindelige grundsætninger om overgang af ophavsretten i ansættelsesforhold.

Det bemærkes, at der i lovforslagets § 48 er givet særlige bestemmelser for tilfælde, hvor en radiofoni nægter at give samtykke efter forslaget til § 69. Der henvises herom til bemærkningerne til § 48.

Til § 70

Til stk. 1

Bestemmelserne i lovforslagets § 70 er som helhed nye.

Efter den gældende fotografilovs § 1, stk. 1, har den, som fremstiller et fotografisk billede, eneret til gennem fotografi, tryk, tegning eller anden fremgangsmåde at fremstille eksemplarer af billedet og til at vise det offentligt. Efter lovens § 1, stk. 2, anses som fotografiske billeder også billeder, der er fremstillet på en med fotografering ligeartet måde. Efter fotografilovens § 1, stk. 3, benævnes fremstilleren i loven som fotografen.

I forhold til den gældende fotografilov medfører forslaget til stk. 1 en udvidelse af fotografens eneret svarende til de rettigheder, der tilkommer ophavsmænd til beskyttede værker efter lovforslagets § 2, stk. 1.

Forslaget er baseret på en flertalsindstilling fra Ophavsretsudvalget i betænkning nr. 1063/1986. Udvalgsflertallet foreslår, at der i lovens kap. 5 indføres en retsbeskyttelse af fotografiske billeder, der principielt svarer til den i lovforslagets § 1 foreslåede beskyttelse af kunstneriske fotografier, som efter udvalgsflertallets opfattelse bør nyde beskyttelse som værker i ophavsretslovens forstand. Forslaget skal derfor ses på baggrund af udvalgets forslag om generelt at inkorporere fotografibeskyttelsen i ophavsretsloven. Om udvalgsmindretallets holdning, høringsudtalelser mv. henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 1, stk. 1.

Beskyttelsen efter forslaget til stk. 1 gælder for den, som »fremstiller et fotografisk billede (fotografen)«. Herved forstås den person, der betjener kameraet. Indsats i forbindelse med motivopstilling, mørkekammerarbejde osv. medfører ikke beskyttelse efter forslaget til stk. 1 men kan efter omstændighederne kvalificere til beskyttelse efter lovforslagets § 1.

Beskyttelsens genstand er et »fotografisk billede«. Herved forstås – i lighed med gældende ret – billeder, der er blevet til ved lysbølggers indvirken på lysfølsomme materialer. Det forudsættes ikke, at billedet er fremstillet ved egentlig fotografering. Billeder, der er kommet til udtryk gennem en analog fremgangsmåde, sidestilles med fotografiske billeder, jf. Bernerkonventionens art. 2, stk. 1. Nogen udtrykkelig bestemmelse herom findes ikke påkrævet.

Enkeltbilleder i film, videogrammer og tv-programmer o.lign., nyder – i lighed med gældende ret – beskyttelse som fotografiske billeder.

Er et fotografi en gengivelse af et ophavsretligt beskyttet værk, fx et maleri, afhænger udnyttelsen af fotografiet ikke alene af fotografens rettigheder, men også af ophavsretten til maleriet.